

ההשקעה בתשתיות תחבורהית, יוממוות ושכר¹

לוני פריש ושי צור*

תקציר

עבודה זו בוחנת את התרומה של השקעות בכבישים וברכבות להגדלת הפעולות הכלכלית בישראל. התמקדנו בבחינת התרומה להגדלת תנועת היומיומיים – נסיעה יומיומית של אנשים למקום העבודה הנמצא מחוץ לאזור מגוריהם – וזאת משום שצורך הבקבוק של מערכת התחבורה הוא בשעות הנסעה לעובודה וממנה – בבוקר ואחה"צ. אמידת המודל ברמת האזור הטבעי (בישראל 50 אזוריים כאלה) העלתה שסך ההשקעות בתשתיות במהלך השנים 1993 עד 2003 מסבירות כשוnl שלישים מהגידול הכלול של תנועת היומיומיות, שהסתכמה ב-240 אלף איש; עיקר הגידול נמצא בקרב גברים. בדיקה נוספת בנתוני האזרורים השונים ובוחנה את השפעת סך ההשקעות בכבישים בשנים 1992-2004 על השכר של גברים. נמצא שסך ההשקעות בכבישים העלו את השכר ב-10-14 אחוזים.

1. מבוא

להשקעה בתשתיות של תחבורה יבשתית נודעת חשיבות רבה בפיתוח כלכלת מודרנית ובתקנת הפעירים הכלכליים בין הפריפריה למרכז. על השיבות הנושא תעיד תוכנית אסטרטגית שגבש צוות פרופסורים לכלכלה עבור ממשלת ישראל¹. הצוות ייחס חשיבות עליונה לנושאי החינוך ותשתיות התחבורה: "מהפכה של ממש הייתה מתרכחת במדינת ישראל לו היה חינוך ברמה גבוהה בכל יישוב, ול尤ובדים הייתה נגישות למרכזי השרה מקצועיים מתחאים ולרוכב מקומות העבודה. [...]. בניות תשתיות תחבורה טובה ומהירה שתקשר את יישובי הפריפריה למרכז הערים הגדלותות תוכל לשיער ובות להקטנת הניכור ולסיגרת פערים בפועל". (הכוונה לפערים בין הפריפריה למרכז) הצוות מטעים כי ישראל מתאפשרת בפערים כלכליים ניכרים בין הפריפריה למרכז הארץ, ואילו מלאי ההון של תשתיות התחבורה בישראל נמוך בהרבה מן הרצוי וכן המוכבל במדיניות המפותחות. שיפור מלאי ההון יהפוך את הפריפריה והמרכז לאזור כלכלי אחד, שכן המרחקים הגיאוגרפיים ממרכז הארץ

* בנק ישראל, http://www.boi.org.il, חטיבת המחקר. לוני פריש roni.frish@boi.org.il, שי צור shay.tsur@boi.org.il.

¹ אנו מודים לקובי ברוידא ולעמנית פרידמן על העורותיהם המועילות.

המסמך, בשם "עדיפות לאומיות בתחום החברתי-כלכלי", נכתב עבור ראש הממשלה אהוד ברק בשנת 2000. בראש הצוות עמד פרופסור חיים בן שחר.

(למעט היישובים שמדרום לברא שבע) אינם גדולים מала שבין פרובי המגורים למרכזי תעסוקה בארץ"ב.

התרומה של תשתיות כבישים עיליה נובעת משיפור הגישה של החברות ללקוחות (שוקים), לספקים ולעובדים פוטנציאליים: גישה לשוקים מרוחקים מאפשרות להגדיל את המכירות, ובכך לנצל יתרונות-לגודל; גישה מהירה וסידורה לספקים מאפשרת לאם שיטות ייצור עילוות וחיסכון במלאים; הגישה לעובדים מרוחקים מאפשרות ניצול יותר של ההון האנושי המזוי במשכק. עובדה זו תמוך בתשתיות התחרותית לשיפור הזיווג בין הfirמות לעובדים. בכלכלת המודרנית, העדרה בידע ובМОומחיות, עשוי להיות ערך רב לזוג בין עובד מומחה לפירמה, הזוקקה לידע ספציפי (בעוד שהabilities החיסכון בעליות ההובלה של התשומות ותפקידות פוחתת). תשתיות תחרותית ייעילה מאפשרת לזוג בין עובדים ופירמות שהמרקם הגיאוגרפי בינם גדול, ומכאן חשיבותה.

מחקר זה יאמוד את השפעת ההשקעה בכבישים ורכבות על היקף תופעת היומיומות² בעזרת מודל הגורביטציה. מודל הגורביטציה אומד את היקף היומיומות בין אזור מוצא לאזור יעד בעזרת שלושה משתנים מסבירים בסיסיים: גודל האוכלוסייה (או היקף הפעולות הכלכלית) באזורי המוצא, גודל האוכלוסייה (או היקף הפעולות הכלכלית) באזורי היעד והמרקם בין אזור המוצא לאזורי היעד. המודל יכול לשמש מסבירים נוספים, ועיקר עניינו יהיה בבחינת השפעת מלאי הון הכבישים והרכבות שבאמצעותם:ראשית, המודל מאפשר לאמוד באופן ישיר את העורך העיקרי של ההשקעות בתשתיות תחרותית לתנועות העובדים בעזרת מודל הגורביטציה שנייה יחרוניות החשובים: שבאמצעות ההשקעה בכבישים משפיעות על התוצר – הגדלת ניידות העובדים. צוואר הבקבוק של מערכת הכבישים הואCIDOU בשעות הבוקר ואחר הצהרים, כשהרבייה היומיומית עשוים את דרכם למקום העבודה וממנו: על פי סקרי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה 47 אחוזים מסך הנסיעות מתרצות ב-6 שעות בלבד: 6:00 עד 9:00 ו-18:00 עד 15:00. עיקר ההשפעה של השקעה נוספת בכבישים ורכבות להגדלת התוצר תנבע, לדעתנו, מהגדלת השימוש בתשתיות התחרותה בשעות השיא (לצורך יוממות), שכן בשעות האחרות הכבישים אינם בבחינת מגבלה אפקטיבית להגדלת הפעולות הכלכלית³. יתרון נוסף של מודל הגורביטציה נובע מניצול השוננות בהשקעה בכבישים ובდפוסי הנידות בין אזוריים שונים בארץ: בדרך זו אנו יכולים

² נסיעה יומיומית של אנשים למקום העבודה הנמצא מחוץ לאזורי מגוריהם.

³ אמנם השקעה בכבישים תורמת גם להולת עליות השינוי של שכורות וחומר גלם, אך פעילות זו אפשרית לרוב גם מחוץ לשעות העומס. להזלה עלויות השינוי של המטען משמעות מוגבלת, משום שמרבית התוצר בישראל היא של שירותים ותעשייה מתקדמת, וחלק קטן בלבד נובע מתעשיות כבדות ותעשייה אחרת שבן עלויות ההובלה ממשמעותית.

לניטרל שורה ארוכה של גורמים מקרו-כלכליים המשפיעים על דפוסי הניות – מהירות החזקת הרכב והדלק, מחוזרי העסקים ועוד. לאורך השנים מלאי ההון וتنועת היומיומיים מתאימים את עצם זה לזה, אולם המיתאמים החיברי, שיתקבל במודל הסטנדרטי, בין מלאי ההון לتنועת היומיומיים איןנו מלמד בהכרח על כיון הסיבתיות – אם מלאי ההון התאים את עצמו לדפוסי הימנאות, או שמא דפוסי הימנאות הם שהתאימו את עצם למלאי ההון⁴. כדי לבדוק את השפעת מלאי ההון על היימנאות נאמוד את המודל הגראביטצייה ביחס לנקודת זמן בעבר, ככלומר נסביר את תנועת היומיומיים בהווה (בשנת 2003) בהתקבש על תנועת היומיומיים בעבר (בשנת 1993) ובאמצעות השינוי במלאי ההון (ככלומר בהשקעה בכיבושים ורכבות במהלך השנים 1993-2003). תנועת היומיומיים בפיגור של שעור נבחורה כפולה בין שתי מגבלות: מחד גיסא, משך הבשלה הארוך של פרויקטי תחבורה בישראל (כ-5 שנים בערך עד לסיום פרויקט) מהיביך בחירת תקופה קדומה יחסית, שתאפשר את השלמת הפרויקטם ואת התאמת תנועות היימנאות אליהם; מאידן, אין לבחור תקופה קדומה מדי, שאינה רלוונטית להסביר תנועות היימנאות בהווה ואינה מסיימת בפתרון הבעיה של השמטת משתנים. השמטת משתנים שהם רלוונטיים להסביר תנועות היימנאות (כגון התוצרת המקומי של אזור היעד) עלולה להטות את תוצאות הרגסיה; הכללת היימנאות בפיגור היא תחליף למשתנים שנשmetro, משום שימושים אלו להשפיעו גם על דפוסי הימנאות בעבר⁵. בעיה נוספת נספהת בחירת תקופה קדומה כדי לנבעת מהגירה בין האזוריים, שעשויה לשנות את הרכב האוכלוסייה באזוריים השונים, אך הפיקוח על תוכנות הפרטיטים מקהה בעיה זו.

אמידת הערך המוסף של תנועות היומיומיים מציבה בפניינו קושי מהותי, משום שמודל גראביטציה אומד את היקף התנועות ולא את ערכן המוסף. תופעה דומה קיימת באמידת תנועות הסחר הבין-לאומית באמצעות מודל הגראביטציה; המודל מסביר את היקף התנועות הסחר, אך הוא אינו עונה על השאלה כמה תרם גידול הסחר הבינ-לאומי לתוצר. הדעה הרווחת היא שגדיל הסחר מגדיל את התוצר, אך אמידת גודל ההשפעה היא נושא למחקרים רבים. ישנו גם מקרים יוצאים מן הכלל, שבהם מגבלות בסחר החוץ (לדוגמה, אמברגו על מכירת נשק למדינה מסוימת) יובילו להקמת תעשייה חדשה בעלת פוטנציאל למידה גבוהה, וזו תעללה את המשק על מסלול צמיחה משופר. בהקבלה, יתכן שהשור השקעה בכיבושים בין שתי ערים שתיהן תחנות היימנאות משופר.

⁴ לדוגמה, מלאי ההון הכבדים הרבה באזורי מטרופולין הוא במידה רבה תוצאה של תנועות היימנאות ולא הגורם לתנועות היימנאות.

⁵ עם זאת עדרין תיכון הטיה בשל השמטת המשתנים שמסבירים את השינוי בדפוסי הימנאות. המודל יכול להציג עליון סיבתי בין ההשקעה בכיבושים ורכבות לבין היימנאות אם ההשקעה נקבעת על פי עומסי התחבורה בהווה ועל פי ציפיות לעתיד שהתאמשו (למשל ציפיות לגבי גודל האוכלוסייה בשנת 2003). אם ההשקעה בכיבושים נקבעת באמצעות ציפיות להתחזחות עומסי התנועה, וציפיות אלו מתחבשות על משתנים שאינם נכללים במודל, בעיית הטיעת המקדים (וכן בעיית האנדוגניות) לא תיפטר להלוטין.

בניהם דו-סטריתת תניע עובדים משתי הערים להעתיק את מגורייהם ולהתגורר ליד מקום עבודתם – דבר שעשו להגדיל את מספר שעות העבודה (על השבען זמן הגשעה), את התוצר ואות הרווחה. כדי לאשש את ההשערה שהגדלת הנגישות תורמת לתוצר נבחן את ההשערה שההשקה בכיבושים מעלה את שכר העבודה⁶.

עבודה זו בודקת כיצד השכר באזור מסוים (לහן האזור הנחקר) מושפע מההשקעה בכיבושים באזור עצמו ובאזור העיר העיירה שלו – האזור שאליו מיוםמים מרבית היוםמים המתגוררים באזור הנחקר. עבודות שונות בעולם אמדדו את התומנה של השקעה אזורית בכיבושים לגידול התעסוקה, התוצר והשכר באותו אזור. עבודה זו תתקיים בהינתן השכר בלבד – בשל העדר נתונים על התוצר האזרחי, ומושם ששיעור התעסוקה של בעלי פוטנציאל ליוםמות גבויים ויציבים מאוד. ההשקה בכיבושים באזור תשפייע על השכר באזור עצמו ובאזורים אחרים הקשורים עמו בקשרי יומיום. נבחן את ההשפעה על השכר באזור עצמו ובאזור העיר העיירה שלו בלבד, שכן מוגבלת נתונים אינה מאפשרת להרחיב את המהקר לאזרחי יעד נוספים. נציג שה להשפהה על השכר באזור עצמו אינה בהכרח חיובית, שכן ההשקה בכיבושים תגדיל גם את היוםמים הנכנסת, וזה פועלת להורדת השכר של תושבי האזור העובדים בו.

למרות הקשיים הכרוכים במודל גרביטציה העדפנו אותו על אמידת פונקציית ייצור, שהיא הדרך המקובלת יותר לאמידת תרומת ההשקעה בתשתיות לתוצר מזו בעבודתו של Aschauer (1989). פונקציית הייצור אומדת את התוצר העסקי של כלל המשק באמצעות כמות ההון והעבודה, איכות ההון והעבודה ומשתנים נוספים, בינויהם התשתיות. הביעיותות באמידה כזאת בישראל נובעת מהתנודתיות הרבה של התוצר העסקי מחד גיסא ומהיציבות הרבה של מלאי הון הכספי מайдך. כך, למשל, התנודה המקסימלית של ההשקה בכיבושים בעשור האחרון היא 0.3 אחוז תוצר⁷. (ה להשפהה בכיבושים נעה בין 0.6 ל-0.9 אחוז תוצר). ההשפעה הצפואה של תנודה זו על התוצר קטנה מ-0.05 אחוז תוצר (בהנחה כי ישוער התשואה השנתית על ההשקה בכיבושים הוא 15 אחוזים); מוכן שקשה לבודד השפהה בסדר גודל זה בעורת אמידת פונקציית ייצור. נוסף על כך יש חשש למציאות קשר מדומה בין ההשקה בכיבושים לתוצר העסקי, מכמה סיבות: מושם שהצמיחה הכלכלית מגדילה את העודף התקציבי ומאפשרת לממשלה להיות חלק ממדיניות ממשלה בכיבושים; מושם שהגדלת ההשקה בכיבושים עשויה להיות חלק ממדיניות ממשלה כוללת לעידוד הצמיחה, מדיניות שיתר רכיביה לא יכללו בפונקציית הייצור; מושם שהן התוצר והן מלאי הון הכספי גדלים על פני זמן (משתנים לא סטציונירים). בעיה נוספת המקשה

⁶ לא ניתן לבחון במישרין את הקשר שבין העלייה בשיעור היוםמים לצמיחה כלכלית, מפני האפשרות שני המסתננים הושפעו מזעוז אקסוגני לאזור. כך, לדוגמה, הרעה במצב הביטחוני בירושלים תקטין הן את הפעולות הכלכלית בעיר והן את היוםמים אליה, אך במקרה כזה אין קשר סביר בין שתי הירידות.

⁷ כמעט בכל השנים התנודה היא עד 0.1 אחוז תוצר בלבד.

על האמידה נובעת מהעובדת שהשלמת פרויקטים החברתיים מתחפרת על שנים רבות, ורק בסופן ניתן לצפות לגידול התוצר. (הבעיה נובעת מחשדרת הסדרות בעיתוי הבשchanת השקעות תחבורתיות).

רכבים רואים את היוממות כתופעה מזיקה, וכך גם את השקעה בככיבים. אכן, ליוםמות עליות לא-UMBOTLOTOT: אובדן זמן הנסעה, הוצאות ישירות על דלק ובלאי, סיכון להיפגע בתאונות, השלcta בריאותית ונפשיות מהמתנה ממושכת בפקקים ועוד. ואולם למורת חסרונותיה, נראה שהיוםמות משפרת את מצבם של היוםמים: אם לא כן לא היו בוחרים באופציה זו (גישת העדפה הנגלית), שהריהם הנושאים בעיקר נזקיה⁸. אمنם חלק מעלוות היוםמות מוטלות על הציבור הרחב – בעיקר זיהום אויר, רעש והגדלת הגודש בככיבים – אך היוםמים מפצים את הציבור באמצעות השלום מסים המוטלים על הדלק והרכב, וכקבוצה הם נושאים בעיקר הנקל של הגודש שהם עצם יוצרים. תופעה שלילית נוספת הקשורה בהשקעה בככיבים היא השפעתה על המבנה העירוני: מעיר צפופה ובתוכה מרכז עירוני ראשי, שבו מתנהלת עיקר הפעולות הכלכלית, להפתחותה של שכונות מגוריים מרוחקות, שבקרבתן מוקדים פעילות נפרדים רבים. המעבר מהמודל המרוכז למפוזר פוגע בסופו של דבר בזיכרון, משום שהיעילות של התעשייה הציבורית פוחתת, ההסתמכות על הרכב הפרטני גוברת, ועלויות הגודש גדלות; הרצון להקטין את עלויות הגודש באמצעות השקעות בככיבים מוביל לעלייה נוספת של הביקוש לדירות בפרברים, המכורך בשימוש יתר בקרקע, להיחלשות נוספת של המרכז העירוני ולהגדלת הגודש, וחוזר חלילה. ההשלכות ארוכות הטווח של ההשקעות בככיבים על המבנה העירוני הן סבוכות, ועובדת זו תתעלם מהן – כדי לצמצם את ירידת המחקר, ומה שמה הפרבר נזר בראש ובראשונה מהחלטות של תכנון אורבני ולא מהחלטות על סלילת כבבאים; סלילת כביש עלולה להגדיל את הביקוש לדירות בפרברים, אך בהעדר אישורי בניה מרשוות התקנון לא תהיה בניה נוספת בפרברים.

בעבודה זו נמצא כי ההשקעות בככיבים ורכבות בשנים 1993 עד 2003 הגדילו את תנועת היוםמים בכ-160 אלף איש (14 אלף מהם – כתוצאה מההשקעות ברכבת), וכי הן מסבירות שני שלישים מהગידול הכללי של מספר היוםמים. כמו כן נמצא שההשקעות ממשלתיות בככיבים תורמות בעיקר להגדלת היוםמות בין אזורים טבאים צמודים, ואילו תרומתן להגדלת היוםמות בין אזורים מרוחקים יותר קטנה. לעומת זאת, השפעת הרכבת ניכרת בעיקר בחיבור של אזורים מרוחקים ואזורים שאינם צמודים. תוצאה חשובה נוספת היא שטף ההשקעות בככיבים בשנים 1993 עד 2003 תרמו עלית שכר של 10-14 אחוזים בקרב הגברים. עלייה זו נובעת מההשקעה

---

⁸ במחקר של Frey and Stutzer (2004) נמצא שכאשר יתר הדברים קבועים, שביעות הרצון של היוםמים מחייהם נמנוכה יותר, תופעה שהזגה כפרדוקס מבחינת המתאמים בבחירה רציונלית.

בככיביים באוצרו עצמו ובאזור היעד העיקרי שלו, אך איןנה כוללת את תרומתה של ההשקעה באזורי נחיצים (אזורים הנמצאים בין אוצר המוצא לאוצר היעד). בעבודה זו שבעה פרקים. פרק 2 מוקדש לסקירות ספרות תמציתית, ופרק 3 – לתיאור הנתונים ולסטטיסטיקה תיאורית; פרק 4 בוחן את השפעת ההשקעה בככיביים ורכבות על היוממות באמצעות מודל הגראביטציה, פרק 5 בוחן את השפעת ההשקעות בככיביים על השכר, ופרק 6 מסכם.

2. סקירות ספרות

בישראל נערכו שלושה מחקרים שאמדו את השפעת מלאי הון התשתיית בעזרת פונקציית ייצור. ברגמן ומרום (1993) אמדו את השפעת מלאי הון התשתיית – ככיביים, תקשורת, חשמל, ביוב, רכבות ומלי ים ואויר – על התוצרת העסקי בישראל. בסיס הנתונים הכיל נתוני פנل ל-7 שנים נבחנות בין 1958 ל-1988, ובוצעם נאמדת פונקציית ייצור קוב-דאגלס, שכלה את ההון הפיזי, העבודה, ההון האנושי, מדדי פתיחות לשחר הבין-לאומי וכן את מלאי הון התשתיית. בעבודה נמצאו שיעורי תשואה גבוהים מאוד להשקעה בתשתיות פיזית, 54 עד 70 אחוזים, ולהשקעה בהון אנושי – 14 עד 33 אחוזים. בעבודה נוספת נספה אמדנו ברגמן ומרום (1998) פונקציית ייצור לתוצרת התעשיית בלבד; זאת בעזרת נתוני פנל לשנים 1960 עד 1996 לABI 17 ענפי התעשייה הראשיים. את התפתחות התוצרת התעשייתית מסבירים בעבודה זו ההון העסקי, העבודה, הון התשתיות, הון המחקר והפיתוח, מאפייני כוח העבודה וכן השפעת הפתוחות והאינפלציה. שיעור התשואה להון התשתיות נמצא הפעם נמוך יותר – 15 אחוזים. הצמיחה השנתית הממוצעת בתקופה הנחקרה הייתה 6.2 אחוזים, ותרומת הון התשתיות לצמיחה השנתית הממוצעת נאמדת ב-0.1 נקודות אחוז (1.7 נקודות המרכזים שתרמו לצמיחה זו היו העבודה (9.9 נקודות אחוז), הון 1.7 נקודות אחוז), הון המומ"פ (1.4 נקודות אחוז) והפתוחות לשחר בין-לאומי (0.1 נקודה אחוז). ליתר המשטנים, ובכללם להון האנושי, לא נמצא השפעה של ממש על התוצר. שני המהקרים מתיחסים לתקופות שונות ולטוצרים שונים (המודדים לעסקי ומהווער לתעשיית), ובכל זאת הופיע הניכר בתרומות ההון האנושי והון התשתיות מעידים על הקושי הרב באמידת מושגיות מדיניות באמצעות פונקציית הייצור. הקושי בודאי יגבר אם ננסה לבדוק את השפעת התשתיות התחבורה מזו של סך התשתיות. (תשתיות הכבישים מהווער כ-20 אחוזים בלבד מסך התשתיות). במחקר השלישי בבחן שהרבני (2007) את השפעת הון התשתיית על הפרודוקטיביות של ענפי התעשייה בישראל בשנים 1990 עד 2003. ההון התשתייתי כלל, מלבד ככיביים ותחבורה יבשתית אחרת, גם נמלי ים ואויר, תקשורת, חשמל ומפעלי מים. המחבר אמד את עלות התוצר בפרט ב-23 ענפי התעשייה כפונקציה של עלויות השכר, עלויות ההון, היקף הפעילות ושירותי התשתיות (מלאי ההון התשתייתי מוכפל במידה השימוש בו). נמצא ששיעור

התושא על ההון התשתייתי נע בין 11 ל-13.5 אחוזים. כן נמצא כי ההון התשתייתי הוא החליפי להון הפרט, וכי הוא אינו מזמין את עלות העבודה. עבודתם של ארנון ופרסמן (2006) אומננו לא עסקה בהשקייה בכיבשים, אך היא רלוונטי, משומם שהוא משתמש במודל הגרביטצייה להסביר תופעת היוממות בישראל בשנים 1991-2004. המשנה המוסף הוא מספר היוממים בין נפת מוצא לנפת יעד. המשתנים שנמצאו כפועלים להגדלת היוממות הם: גודל כוח העבודה במחוז המוצא והיעד, גודל כוח העבודה במחוז, הצמידות הגיאוגרפית בין מחוזות המוצא והיעד, פערו השכר בין מחוזות אלו (mmoצע של פערו השכר לפי ענפים) וכן הפער בשיעור המועסקים מתוך כוח העבודה בין מחוז המוצא למחוז היעד. משתנים מסוימים נוספים שנבדקו לא נמצא מובהקים: שיעור העובדים הצעירים והמשכילים במחוז, שיעור הילדים בני 0-4 במחוז, שיעור האבטלה במחוז וצפיפות הדירור בו. להרכיב האוכלוסייה המוצע לא הייתה השפעה על היוממות הממווצעת במחוז⁹, אך להכוונות אלו נמצא השפעה רבה ברמת הפרט: תופעת היוממות נפוצה יותר בקרב משכילים, בקרב גברים ובקרוב צעירים וגילאי הביניים (ונפוצה פחות בקרב בעלי השכלה נמוכה, נשים ועובדים בני 55 ומעלה).

עבודות רבות בעולם אמדו את תרומת מלאי ההון הציבורי לתוכר הכללי בעזרת פונקציית ייצור. Mera (1973) אמד בעזרת פונקציה כזו את תרומת מלאי ההון התחבורתי בלבד. Fritsch and Prud'Homme (1997) אמדו את תרומת ההשקייה בכיבשים בחלוקת פונקציית ייצור אזורית, ולשם כך השתמשו בנתוני חתק-ל-21 אזורים ובמלאי הון הכרביסים האזרדי. Gkritza et al. (2007) אמדו את השפעת סלילת דרכים מהירות בנוודה-ארה"ב על התעסוקה, התפקוקה וההכנסה הפנوية.

Evers et al. (1987) אמדו את השפעת הרכבת בין אמצעי לחייבן על הפעולות הכלכלית האזורית. לדעתם, התרומה העיקרית של הרכבה נובעת משיפור הגישה של הfirmons לקהיל הלוקחות המרוחק. זו אפשרות לפירmons לנצל יתרונות לגודל, ובכך מגדילה את הפרין והתוצר. בחלק האמפרי אמדו החוקרים מודל גרביטצייה – את הסחר בין שני האזורים בהתאם לגודל הפעולות באזורי המוצא, לגודל הפעולות באזורי היעד ולעלויות הנסיעה בין אזורי המוצא לאזורי היעד במונחי זמן. הם הבדילו בין ענפים סחרים ללא סחרים, משומם שהסתה פעילות כלכלית אפשרית רק בענפים הסחרים (פרט לחקלאות)¹⁰, וכן גידול של הפרין צפוי בענפים הסחרים.

ניתן להזכיר בין עבודותם של Evers et al. לעבודתנו זו: את היתרון של תשתיות תחבורה לתשיפור הגישה של הפירמה אל הלוקחות מהליפה הגדלת הגישה של הפירמה לעובדים; את היתרונות לגודל מהליף היתרון של זיוג מתאים יותר בין

⁹ זאת משומם שהשני בהרכיב האוכלוסייה המוצע בין המחוות השונות הוא קטן יחסית.

¹⁰ Evers et al. (1989) הרחיב את עבודותם של Rietveld

עובדים לפירמות. יש דמיון רב בין שיטות לשיטת האמידה שלנו, אך Evers et al. אמדדו את השפעת התשתית התחבורה על סך התעסוקה באזרע, ואילו אנו אומדים את השפעתה על תנועת היום-יום; לאחר שתנועת היום-יום קשורה קשר הדוק יותר לתשתיות התחבורה, יש בכך יתרון (הנובע מטיב הנתונים שבידינו). לעומת זאת אמדדו Evers et al. את ההשפעה הישירה של קיזור זמן הנסעה, ואילו אנו אומדים השפעה עקיפה יותר, באמצעות ערך ההשענות, וזאת בשל מגבלת נתונים (שכן ברכבת, בשונה מאשר בכבישים, זמן הנסיעה יזועם).

3. דפוסי היום-יום, נתוני ההשקעות בכבישים וסתטיסטיקה תיאורית

מקור הנתונים להשענה בכבישים הם ספרי התקציב לשנים 1992-2004, שביהם מובא פירוט של כל הפרויקטים הבין-עירוניים. בסך הכל בוצעו במהלך השנים 150 פרויקטים (ללא פרויקטים בי"ש). לגבי כל פרויקט יש פירוט של מקומו (מהווצא עד ליום), סוגו (הרחבת כביש, סלילת כביש חדש, מחלף וכו'), שנת התחלתו וההשקעה השנתית והמצטברת שבוצעה בו. מתוך הנתונים אלה חושבה ההשקעה בכבישים בכל אזור טבאי. הכבישים הבין-עירוניים הוציאים לעיתים יותר מאשר טבאי אחד. (אחדים מהם אף חזו שלושה אזורים טבאים), ולכן החלוקה של עליות הכביש בין האזורים השונים לוקה בשירותיות מסוימת. הנחנו שההשקעה בכביש מתחלקת שווה בשווה בין כל האזורים שהוא. נציג עוד, שההשקעה בכבישים בכל אזור טבאי חושבה על פי ערכה הכספי, ולא על פי אורך הכביש, משום שההשקעה גדולה יותר מעידה לרוב על כבישים איכוטיים יותר ומרובי מhalfים. ההשקעה בכביש "חוצה ישראל" לא מוננה על ידי הממשל, ואיןנה מופיעה בספר התקציב. הכביש שנונה מהכבישים האחרים, בהיותו כביש אגרה, וכן בעיתוי פתיחתו של הקטע המרכזי שלו לתנועה – בסוף התקופה הנחקרת בשנת 2004. لكن בחנו את השפעתו על היום-יום בנספח נפרד (נספח 1). נתון חשוב נוסף הוא הון הכבישים בכל אזור טבאי. היישוב הון הכבישים בישראל וחלוקתו לאזורים טבאים בוצעו על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

המקור העיקרי של הנתונים על תנועת היום-יום הוא סקרי כוח אדם לשנים 1992 עד 2004 – הקובץ הגיאוגרפי המכיל מידע מפורט על ההשכלה, הגיל והמין של הפרט. כמו כן יש בקובץ מידע על יישוב המגורים של הפרט ועל המיקום הגיאוגרפי של מקום עבודתו. בהסתמך על מידע זה הגדרנו יומם כמי שעבוד מזמן לאזרע טבאי שבו הוא מתגורר. (חדרי התעסוקה הושמטו מהמחקר). אזרח טבאי הוא אזרח גיאוגרפי קטן יותר ממחו זמנה. במדינת ישראל 50 אזורים טבאים; האזורים הטבעיים גדולים יחסית בשטחם במקומות דיליי אוכלוסין וקטנים יותר במקומות צפופי אוכלוסין. (ראו המפה בעמ' 27). לוח נספח 1 מפרט את מספר היום-יומיים היוצאים

מהאזורים הטבעיים והנכנים אליהם אליהם בשנים 1993 ו-2003¹¹. כן מובא בלוח מידע על ההשקעה בכבישים באזור במהלך העשור, מלאי הון הכבישים, שטח האזור וגודל האוכלוסייה המתגוררת בו.

בחינת דפוסי היומיות בכלל המשק (לוח 1) מלמדת כי שליש מהעובדים במשק עובדים מחוץ לאזורי הטבעי שהם גרים בו, וכי שיעור היומיים בקרב המועסקים גדול במהלך העשור ב-2.8 נקודות אחו¹². בכלל, מרחק הנסיעה בין מקום המגורים למקום העבודה בישראל אינם גדולים: רובם המכרע של המועסקים בישראל – 86 אחוזים (בשנת 2003) – מועסקים באזורי הטבעי שבו הם גרים, או באזורי טבעי הצמוד אליו. רק 12 אחוזים מהתושבים מועסקים למרחק הגadol מ-20 ק"מ בכו אונורי, ורק חמישית מהם מועסקים למרחק גדול מ-50 ק"מ. בחינת תנעויות היומיומיים לאזורי הטבעי תל אביב, שהוא היעד העיקרי של היומיומיים בארץ, מגלה ירידת משמעותית של מספר

ЛОח 1

שיעור היומיים (עובדים מחוץ לאזורי הטבעי של מגוריהם) בשנים 1993 ו-2003

2004-2002	1994-1992	
33.2	30.4	שיעור היומיים (שה"י) בקרב כלל המועסקים במשק
21.9	19.3	מרחק הנסיעה הממוצע של היומיים (ק"מ בכו אונורי)
14.0	10.8	שה"י לאזורי טבעי אינו צמוד דופן (מלל המועסקים)
12.1	9.0	שה"י ל-20 ק"מ ומעלה מכלל המועסקים
2.6	1.9	שה"י ל-50 ק"מ ומעלה מכלל המועסקים
30.9	38.2	שה"י לאזורי טבעי ת"א מכל היומיומיים
39.5	34.8	שה"י לאזורי טבעי – חוץ מאשר לאזורי הטבעי ת"א
28.0	24.5	שה"י המועסקים המתגוררים במחוזות הצפון והדרום (הפריפריה)
33.0	30.9	מרחק הנסיעה הממוצע של יומיים המתגוררים בפריפריה
16.8	13.8	שה"י ל-20 ק"מ ומעלה מהמועסקים המתגוררים בפריפריה
5.9	4.0	שה"י למוחוזות ת"א והמרכז מהმתגוררים בפריפריה
38.8	35.6	שה"י בקרב הגברים
27.2	23.5	שה"י בקרב הנשים
24.4	21.3	מרחק הנסיעה הממוצע של גברים יומיים (ק"מ בכו אונורי)
18.0	15.1	מרחק הנסיעה הממוצע של נשים יומיות (ק"מ בכו אונורי)
35.7	32.3	שה"י בני 40-20
31.4	29.6	שה"י בני 65-41
35.9	32.2	שה"י בקרב בעלי 13 שנות לימוד ומעלה
30.3	29.5	שה"י בקרב בעלי השכלה של עד 12 שנות לימוד
29.0	28.4	שה"י בקרב בעלי שנות התשעים

¹¹ בשל מיעוט התצפויות בסקרי כוח אדם הולה איןנו כולל מידע לגבי 5 אזוריים טבעיים דילילי אוכלוסייה במיוחד: החרמון, הגולן התייכון, ים המלח, הערבה והר הנגב הצפוני.

¹² בין השנים 1993 ו-2003 גדל מספר היומיומיים ב-41 אחוזים, בעוד שמספר המועסקים גדול בשיעור מתון יותר – 29 אחוזים.

המיומיים אליו. בשנת 1993 יוממו אליו 38 אחוזים מכלל היומיומיים, וכעבור עשור פחות השיעור ל-31 אחוזים – ירידת משמעותית מאוד. מספרם המוחלט של המיומיים לאוזור תל אביב אمن גדל במהלך העשור ב-13 אחוזים, אך מספרם של היומיומיים הנכונים לאזרורים הטעויים האחרים הכלולים בנפקות המרכז והל' אב' (הוזן מהאזור הטעוי תל אביב) גדל הרבה יותר – ב-60 אחוזים. עיקר הגידול היה באזרורים הטעויים השיכים לאוזור המרכז – השرون, פתח-תקווה ורוכובות. העומס הרוב בכוונה לעיר תל אביב בשעות הבוקר מהוות, קרוב לוודאי, חסם משמעותי המונע את גידול היומיומיות לאוזור הטעוי תל אביב ומזרע את התחרבותו של אוזור המטרופולין לאזרורים הצמודים לו. כתוצאה לכך המשק אינו מנצח את מלאה היתרונות הנובעים מריכוז הפעילות הכלכלית במרכז יחיד.

אשר ליוםיים המתגורים במחוזות הצפוני והדרומי (להלן הפריפריה) – שיעור גבוה מהם עובדים במרחק של 20 ק"מ ומעלה ממוקם מגורייהם (גובה מהමוצע הארץ). שיעור העובדים מחוץ לאוזור הטעוי בקרב תושבי הפריפריה אمن נמוך מהממוצע הארץ, אך זאת מושם שבפריפריה האזרורים הטעויים גדולים יחסית (בעיקר בדרכים). שיעור המועסקים המיומיים מהפריפריה למרץ אינו גבוה – 6 אחוזים.

כצפוי, שיעור היומיומיות גבוה יותר בקרב גברים, בקרב צעירים (השייא הוא בגילאים 20-40, ואצל המבוגרים יותר השיעור יורד בהדרגה עם הגיל) ובקרב משליכים. שיעור היומיומיים ומרחק היומיומיות בקרב הלא-יהודים גבוהים יותר מאשר בקרב היהודים – למורות הנסתרת הנמוכה – וזאת, כמובן, בגלל מהסורה אוזורי תעסוקה ביישובים הערביים. אשר לעלייה ביומיומיות במהלך העשור: הגידול בקבוצות המאופיניות בשיעורי יומיומיות גבוהים – צעירים ומשכילים – היה מהיר יותר מאשר בקבוצות המשלימות. בקרב נשים, שיעור היומיומיות שלhn נמוך, היאגדלה במידה משמעותית. השינוי בדף היומיומיות לפי אזרורים טבעיים מאופיין בשינויו רבה: ב-13 אזורים טבעיים גדול מספר היומיומיים היוצרים מהאזור במלילה מ-90 אחוזים (בין השנים 1993 ו-2003), וב-7 אזורים טבעיים גדול מספרם בפחות מ-10 אחוזים. (ב-27 אזורים נוספים גדול מספרם ב-10 עד 90 אחוזים). שנות ורבה ניכרת גם בהשקעה בככיבים: ב-8 מהאזורים הטעויים לא הייתה כל השקעה בככיבים במהלך התקופה, בעוד שב-10 אזורים טבעיים הייתה השקעה של מעליה מ-200 מיליון ש"ח (במחيري 1995). שנות זו תסייע לבחון עד כמה השוני בהשקעות בככיבים בין אזורים מסביר את השוני בהתפתחות דפוסי היומיומיות ביניהם. השימוש בשנות שבין האזרורים אפשר לבזק את ההשקעות בככיבים מtower מכלול הגורמים המקרו-כלכליים המשפיעים על היומיומיות בכלל המשק – השינוי במחيري הדלק והרכבת, מחוורי העסקים ועוד.

4. מודל הגרביטציה – השפעת ההשקעות בככיבים על תנועת היומיות בין אזוריים

מודל הגרביטציה מתייחס לתנועת היומיות בין אזור מוצא ליעד. את מודל הגרביטציה הנפוץ ניתן לנתח כך:

$$1. C_{i,j} = c + a_1 Pop_i + a_2 Work_j + a_3 D_{ij} + a_4 Border_{ij} + \dots + \\ a_{m+1} roadinv_i + a_{m+2} roadinv_j + u$$

מספר היומיים בין אזור המוצא i לאזור היעד j (C_{ij}) תלוי בגודל האוכלוסייה באזרח המוצא (Pop_i), במספר המועסקים באזרח היעד ($Work_j$), במרחק בין אזור המוצא לאזרח היעד (D_{ij}), בקיומו של דופן משותף בין האזוריים ($Border_{ij}$), וכן בהשקעות בככיבים באזרח המוצא והיעד ($Roadinv$), שבחן יהיה עיקרי עניינו. מודל זה נאמד ברגסיה 1 (לוח 2).

המשתנה המוסף ברגסיה 1 (וכן בכל הרגסיות האחרות בלוח 2) הוא מספר היומיים הממוצע בין המוצא ליעד בשנים 2002-2004 (להלן 2003). המשתנים המסבירים במודל מתנהגים בהתאם לצפוי (למעט משתנה הרכבת): לגודל האוכלוסייה באזרח המוצא (בשנת 1993) ולמספר המועסקים באזרח היעד (בשנת 1993) הייתה השפעה חיובית מובהקת על מספר היומיים בין אזרח המוצא לאזרח היעד (לGEDL האוכלוסייה באזרח לא הייתה השפעה); תנועת היומיות בין אזרח המוצא לאזרח היעד גדרה עם גידול הקربה הגיאוגרפית ביניהם (המרחק האוורי בק"מ) ועם קיומו של דופן משותף ביניהם. אשר לששתני התחברה – נמצא שתנועת היומיות גדרה בתגובה על עלייה ההשקעה בככיבים באזרח המוצא (סעיף ההשקעה הריאלית בככיבים באזרח בשנים 1992 עד 2004) ובאזור היעד; לעומת זאת לחיבור של שני האזוריים לרשta הרכבות הארץית לא נמצא השפעה על היומיות.

توزאות האמידה של מודל 1 עלולות להטעות, שכן לאורך השנים מלאי ההון מתאים אוחצמו לדפוסי היומיות, ודפוסי היומיות מתאימים את עצם מלאי ההון. ההשקעות הגדולות בככיבים מתבצעות באזוריים שכבר השתרשו ביניהם קשיי יוממות הדוקים. לדוגמה, ההשקעה הגדולה ביותר בככיבים התבצעה באזרח הטבעי תל אביב (שהוא גם אזרח היעד העיקרי של היומיים בארץ). כדי לפתחו בעיה זו נכלול בכל המודלים הבאים משתנה מסביר נוסף – את מספר היומיים בין המוצא ליעד בעבר. בדרך זו נבדוק אם גידול של מלאי ההון התחרותי הגדיל את תנועות העובדים. מן הסתם, הכלכלה היקף היומיות בפועל העלה מאוד את כושר ההසבר של המשתנה המוסף – היקף היומיות בהווה.

רגסיה 2 כוללת את המשתנים המסבירים הבאים: מספר היומיים השני הממוצע בין אזרח המוצא לאזרח היעד בשנים 1994-1992 (היומיות בשנת 1993), גידול

האוכלוסייה באזורי המוצא והיעד והmphak האווריא בין אזורי המוצא והיעד¹³. מעתני ההשערה הם: סך ההשקעה הריאלית בככיבים בשנים 1992 עד 2004 באזור המוצא, השקעה זו באזור היעד ו"באזורים נחוצים" וכן משתנה דמי להפתחות תשתיות הרכבת. משתנה זה מקבל ערך 1 אם אחד האזורים (או שנייהם) הוכר לרשות הרכבות הארץית במהלך העשור. נוסף על כך ככלנו משתנה מסביר את מלאי הון הכבישים באזור הטבעי, שהושב עבורנו על ידי הלמ"ס. מتوزאות גרגסיה 2 עליה שהמקדם של מספר היוםמים בעבר מובהק מאוד וקרוב ל-1, ומכאן שדפוסי היוםמות נוטים לשמר את עצם. גידולו של מספר היוםמים רב יותר ככל שהגידול הדמוגרפי באזור המוצא רב יותר, וככל שהמרקם הגיאוגרפי בין המוצא ליעד קטן יותר. אשר להשערה – נמצא שההשערה בככיבים באזור המוצא ובאזור היעד וכן חיבור מסילתי מגדים את 다양ות היוםמים באופן מובהק. למלאי הון הכבישים עצמו באזור המוצא והיעד לא נמצא כל השפעה (וגם לא לגודל אזורי המוצא והיעד). יתרון שהשפעה של מלאי הון זה משתקפת במסתנים האחרים, ובهم דפוסי היוםמות בעבר וגודלו האוכלוסייתי במוצא ובעיר (ואולי אף יש בעיות מדידה של משתנה זה). משתנה נוסף שנמצא לא מובהק הוא ההשערה בככיבים ב"אזורים טבעיים נחוצים" – אזוריים שבין אזורי המוצא והיעד. לתוצאה זו יש להתייחס בספקנות יתרה, משום שבשל מגבלות בהגדרת המשתנה¹⁴, לא כל אזור שהוגדר כ"אזור טבעי נחצה" הוא בהכרח כזה. למעשה לא הצלחנו לאט את האזורים המדוייקים שאוותם חווים היוםמים בדרךם מהמוצא לעיר (בשל מגוון האפשרויות העומדות לפניהם), ולכן נוצר מאיינו לאמוד את מלאה התרומה של ההשערה בככיבים ליוםמות בין אזורים צמודים.

רגרסיה 3 כוללת משתנה מסביר נוסף (ביחס לרגרסיה 2): מספר המועסקים באזור היעד בשנת 1993, שנמצא מובהק מאוד. לעומת זאת הושמטו מהרגרסיה במסתנים שאינם מובהקים, ולא השפיעו על המסתנים האחרים – מלאי הון הכבישים באזור המוצא והיעד. הכללה מספר המועסקים באזור היעד הקטינה את האומד של ההשערה בככיבים באזור היעד, אך כמעט לא השפיעה על האומדים להשערה בככיבים באזור המוצא וברכבות. ברגרסיה 4 ככלנו שלושה משתני דמי לאזורי המטרופולין (תל אביב, חיפה וירושלים), ומכאן שההשערה של ההשערות באזור היעד על 다양ות הנכונות (שנמצא מובהק. מכאן שההשערה של ההשערות באזור היעד מובעת מטרופולינים הגדולים).

¹³ משתנה הדמי לקיומו של גבול משותף בין אזור המוצא לאזור לא נמצא מובהק, ולכן הושמט. השפעתו גלומה בדפוסי היוםמות בעבר.

¹⁴ המשתנה "השערה בככיבים באזוריים טבעיים נחוצים" נבנה כך: תחילת הגדרנו נקודת ציון ייחודית לכל אזור טبعי (על ידי חישוב הממוצע של קואורדינטות הרוחב והאורך הממציעות לכל הפרטים באזור זה, שסיפק לנו נקודת ייחודה המייצגת אותו). כך לכל צמד מוצא-יעד יש דוג נקודות שביניהן קו דמיוני המהווה את האלכסון של מלבן דמיוני יחיד; כל אזור טבעי הממוקם בתחום מלבן דמיוני זה הוגדר כאזור טבעי נחצה, ככלומר מצוי בין אזורי המוצא והיעד. מובן שלא כל אזור שהוגדר כאזור נחצה הוא אכן אזור רלוונטי בתנועה בין אזורי המוצא והיעד, וזה ככל הנראה הסיבה למי מובהקותו של משתנה זה.

ЛОח 2
השפעת ההשקעה בכבישים וברכבות על היומנים בין אזור מוצא ליעד
המשתנה המוסף: מספר היומנים הממוצע בשנים 2004-2002

	7	6	5	4	3	2	1	
19.7	-154.3	127.7	170.3	141.7	151.1	14.2		דמי להיבור לרשות
(32.4)	(206.7)	(73.9)	(55.9)	(56.1)	(57.0)	(180.1)		הרכבות
0.128	1.835	0.571	0.433	0.444	0.387	1.163		ההשקעה בכבישים
(0.050)	(0.376)	(0.111)	(0.086)	(0.087)	(0.089)	(0.326)		באזור המוצא
0.013	1.167	0.323	0.095	0.259	0.592	1.160		ההשקעה בכבישים
(0.056)	(0.490)	(0.134)	(0.135)	(0.102)	(0.086)	(0.351)		באזור היעד
--	--	--	--	--	(0.105)	0.006		ההשקעה בכבישים
1.112	0.842	0.949	0.958	0.959	0.971	--		באזורים הנחוצים יומנים מוצא - יעד
(0.019)	(0.021)	(0.009)	(0.008)	(0.008)	(0.008)	--		בשנת 1993
-5.9	-71.1	-21.7	-17.4	-16.9	-15.5	-54.5		המרחק מוצא - יעד (ק"מ)
(0.81)	(29.3)	(1.99)	(1.38)	(1.40)	(1.40)	(6.04)		המרחק בריבוע
0.025	1.117	0.100	0.078	0.077	0.069	0.25		גדול האוכלוסייה באזור המוצא
(0.004)	(0.669)	(0.011)	(0.008)	(0.008)	(0.008)	(0.03)		גדול האוכלוסייה באזור היעד
1.875	6.06	5.256	4.096	4.234	3.763	--		הმცხოვებლების 1993-ב-היאד
(0.385)	(2.966)	(0.919)	(0.680)	(0.688)	(0.718)	--		מלאי חוץ הכבישים באזור המוצא
1.269	4.269	1.760	0.235	1.546	0.923	--		מלאי חוץ הכבישים באזור היעד
0.0008	0.0063	0.0023	0.0068	0.0019	--	0.0142		דמי לאזרורים הצמודים
(0.0002)	(0.002)	(0.000)	(0.001)	(0.000)	--	(0.002)		אוכולוסיות אזור היעד ב-1993
--	--	--	--	--	52.2	--		אוכולוסיות אזור היעד ב-1993
--	--	--	--	--	(30.9)	--		משתני דמי לשולשת המטרופולינים
--	--	--	--	--	42.2	--		הקבוע
--	--	--	--	--	(30.5)	--		מספר התצפיות
158.3	516.4	400.4	330.1	365.2	290.1	894.0		0.44 יומנים במספר היומנים הנכנסים אליו אחד מ-23 האזוריים הטבעיים
(28.3)	(299.1)	(68.1)	(51.5)	(51.2)	(58.2)	(248.5)		
1,030	186	797	1,117	1,117	1,117	1,117		
0.839	0.971	0.952	0.951	0.951	0.949	0.320		
							<i>R</i> ²	

בסוגרים – סטיית התקן.

גרסיה 3 מאפשרת לבחון את ההשפעה המכנית של השקעה בכבישים וברכבות על היומנים: השקעה של מיליון ש"ח באזור טבעי מסוים תגדיל את מספר היומנים היוצאים ממנו ב-6 אנשים ואת תנועת היומנים הנכנסים אליו ב-10 אנשים (גדול של 0.44 יומנים במספר היומנים הנכנסים אליו אחד מ-23 האזוריים הטבעיים

האחרים). ההשקעה הממשלתית בככיבים במהלך העשור הסתכימה ב- 7.5 מיליארדי ש"ח (במחצית 1995), ולכן תרומהה לגידול מספר היומיים הסתכימה ב- 139 אלף איש. באותה תקופה נוסףו 127 חיבורים חדשים של מוצר-יעד באמצעות מסילות רכבת, ואלה הגידלו את מספר היומיים ב- 18 אלף איש ווסףם. מכאן שהSHIPOR הכלול בתשתיות התחבורה (ללא כביש הוצאה ישראל) הביא לתוספת של כ- 157 אלף יומיים, והוא מסביר חלק ניכר מהגידול הכלול של מספר היומיים באותה תקופה – 240 אלף. נוסף על כך מצאנו שפתחת כביש הוצאה ישראל בינואר 2004 הגדילה את מספר היומיים בארכובת אלפיים איש – ראו נספח 2. (מובן שאת השפעה אדומה הטווח של כביש הוצאה ישראל על היומיות לא ניתן לאמוד על סמך השפעתו בשנותו הראשונות בלבד).

רגיסיות 5 ו- 6 מאפשרות ניתוח רגישות של הקשר שבין השקעה בככיבים ליוםמות לפי המרחק (ביחס לרגיסיה 3). רגיסיה 5 מתיחסת רק לצמדים של מוצר ויעד שהייתה בינויהם תנוצה יוממות בשנת 1993. רגיסיה 6 מתיחסת אך ורק לזוגות של מוצר ויעד שיש בינויהם דופן משותף – אזורים צמודים. המקדם של ההשקעות בככיבים ליוםמות באזוריים צמודים היה גדול מאוד, ומכאן שההשקעות בככיבים מגדילות את היומיות בין אזוריים צמודים, אך אין מגדילות את היומיות בין אזוריים מרוחקים¹⁵. בנגדול להשקעות בככיבים, שהשפעתן ניכרת בעיקר במרחבים הקצריים, לרבות תרומה להגדלת היומיות באזוריים שאינם צמודים; לעומת – השפעת הרכבה הולכת וקטנה ככל שמתקצר המרחק בין האזוריים הטבעיים, והוא נעלמת לחליותן באזוריים צמודים. (נזכיר שמדוברת תנועת היומיים – 60 אחוזים – היא לאזוריים טבעיות צמודים). ברגיסיה 7 נערכן מבחן רגישות נוספת, שבחן את השפעת ההשקעות בתשתיות על היומיות בין הפריפריה למרכו ובתווך הפריפריה: מהמדובר המוצע התוצאות שבחן גם אזור המוצא וגם אזור היעד משתיכים למוחוז ת"א או למוחוז המרכז. נמצא שהשפעה של השקעה בככיבים באזורי המוצא על מספר היומיים פחתה מאוד, אך נותרה מובהקת, והשפעה של השקעה באזורי היעד וברכבה לא נמצאה מובהקת.

ניתוחי רגישות נוספות בלוח נספח 3. הם נערכו ביחס לרגיסיה 3 בלוח 2, המוצגת שוב כרגיסיה 1 בלוח נספח 3. ברגיסיה 2 בלוח הנוסף הוחלפו מעתני הבקרה לגידול האוכלוסייה באזורי המוצא והיעד בגודל האוכלוסייה באזוריים אלו בשנת 1993. נמצא שהאומדן של תרומה התשתיות לגידול תנועת היומיים גדול ל- 184 אלף איש (לעומת 157 אלף ברגיסיה 3 בלוח 2). השטת גודל האוכלוסייה בשנת 2003 מאפשרת להסידר את החשש שקצב גידולה של האוכלוסייה באזורי המוצא

¹⁵ הרצת רגיסיה נוספת (שאינה מוצגת כאן) כוללת רק את האזוריים הלא-צמודים מעלה כי להשקעות בככיבים אין השפעה מובהקת על היומיות בין אזוריים לא-צמודים, וכי רק לחיבור באמצעות רכבת יש תרומה מובהקת להגדלת היומיות.

והיעד מושפע מההשקעות בתשתית באוטו אוזור (בעית אנדרוגנינה), אך לדעתנו בעיה זו היא משנה, וחשוב יותר לנטרל את השפעת הגידול הדמוגרפי על היוממות. גרסיה 3 (בלוח הנספח) כוללת, בנוסף על המשתנים המסבירים ברגסיה המקורית (רגסיה 3 בלבד), מספר משתני בקרה שהוא עשוי להשפיע על השינוי בדפוסי היוממות כגון: מספר שנות הלימוד המוצע של העובדים באוזור המוצא, מספר שנות הלימוד המוצע של העובדים באוזור היעד, גיל המוצע באוזורי המוצא והיעד ושיעור היהודים באוזורי המוצא. משתנים אלה לא נמצאו מובהקים, אך הם פועלו להקטנת האומדיים של ההשקעות בתשתיות (בלי ישפיעו על רמת המובהקות). ההשפעה הכוללת של ההשקעות בתשתיות שנameda ברגסיה זו הסתכמה ב-111 אלף יוממים.

ניתוח רגישות לפיה מוגדר מופיע ברגסיות 3 ו-4 בלבד הנספח. גרסיה 3 בוחנת את היוממות של הגברים בלבד, ורגסיה 4 – את יוממות הנשים. (bihis לרגסיה 3 בלבד 2 והולפו המשנה המוסבר ומשתנה היוממות בפיגור). להשקעות בכובישים באוזור היעד וברכבות נמצאה השפעה מובהקת על יוממות הגברים בלבד; ההשקעות בכובישים באוזור המוצא הגדילו את היוממות של נשים וגברים. העובדה שהמקדם של המשנה בפיגור היה גבוהה בהרבה אצל נשים ושהשפעת ההשקעות באוזור המוצא וברכבת אינה מובהקת ביחס אליהן מرمזות שהגידול הרב של שיעור יוממות נשים והשוק העובודה), ואינו נובע משיפור בתשתיות התחבורה.ניתוח רגישות אחרון (רגסיה 5 בלבד הנספח) כלל את כל המדגים למעט האוזור של העיר מודיעין; זאת מושם שאוכלוסיית העיר מודיעין גדולה בשיעור מהיר (וחרי) בתקופת הזמן הנחקרת; השימוש האוזור לא השפיעה על התוצאות.

מאמידת הסpecificיות השונות של מודל האגרביטציה אנו למדים שגידול ההשקעות בכובישים באוזורי המוצא והיעד, ברכבות ובכוביש שש במהלך העשור הגדיל את תנوعת היוממים בכ-157 אלף איש, שהם מרבית הגידול של תנوعת היוממים באותה תקופה – 240 אלף. להשקעות בכובישים באוזרים נחצים ודאי תרומה חיובית נוספת להגדלת היוממות, אף שהיא לא נתפסה כמובהקת בגין מגבלת נתוניהם. התרומה של ההשקעות בכובישים הייתה רובה ככל להגדלת היוממות בין אזורים טבעיים צמודי דופן; לעומת זאת השפעת הרכבות ניכרת בעיקר בהיבור של אזורים שאינם צמודים. תוצאות נוספות: התרומה של ההשקעות בתשתיות תחבורה לתגדלת היוממות הנכסת נובעת בעיקר מהתווך במטרופולינים הגדולים – תל אביב, ירושלים וחיפה – והתרומה לגידול של יוממות הנשים הייתה נמוכה יחסית. לבסוף, נציין שהחלק מהשינויי במספר היוממים נבע מגורםם מקרו-כלכליים שאינם אזוריים, כגון שינוי בעלות הנסעה הימית (הטבות מס לרוכב ולדלק). גורמים אלו מושתפים לכל האזורים, ולכן הם נתפסים קבוע (החותך) ובמקדם של היוממות בפיגור, ואין בהם כדי להטנות את השפעת תשתיות תחבורה על היוממות.

5. השפעת השקעות בתשתיות על השכר

התוצאה העיקרית שנתקבלה ממודל הגרבייטזיה מתייחסת להשפעה החובית של ההשקעות בככיבים וברכבות על היקף היוםמות. השלב הבא הוא לבדוק אם הרחבה המשקעות בככיבים באוצר המוצע, שהגדילה את תנומת היוםמות, השפיעה על המצב הכלכלי באוצר. לצורך בדיקה זו נתקדם בשכר המוצע באוצר, משום שאין בידינו נתונים על התוצר האזרחי. נבדקה גם השפעת הככיבים על שיעורי התעסוקה, אף על פי שאלה, בדרך כלל, יציבים מאוד (במיוחד בקבוצות הגיל וההשכלה ששיעור היוםמות בהן גבוה).

לא מצאנו טעם לבחון את הקשר בין גידול היוםמות באוצר להפתוחות הכלכליות (או לשכר בו), מפני האפשרות שנייה המשתנים הושפעו מזעוז אקסוגני לאוצר. כך, לדוגמה, הרעת המצב הביטחוני באוצר תיירות תקטין את מספר התיירים המגיעים אליו, ובעקבות הפתוחות זו ירד השכר באוצר, יפוטרו עובדים, ותפחת תנועת היוםמות לשם.

השפעה של השקעה בתשתיות באוצר על השכר המוצע בו איןנה חד-משמעית. ההשקעה בככיבים באוצר מגדילה הן את תנומת היוצאים מואוצר והן את תנומת הנכנסים אליו; בעוד שיציאת עובדים פועלת לעליית השכר של המתגוררים בו, כניסה עובדים לאוצר פועלת להפחחת שכרם. לכן ההשפעה של השקעה בככיבים באוצר על השכר של התושבים המתגוררים בו יכולה להיות שלילית; מכל מקום, אין בה鄙夷 לתשואה הכלולה למשך מההשקעה בככיבים – שכן תשואה זו מכילה גם את עליית השכר של העובדים המתגוררים באזרים אחרים. בשונה מההשקעה בתשתיות באוצר הנחקר עצמו, ההשקעה באוצר אחר שהוא יעד עיקרי לאוצר הנחקר צפופה להגדיל את השכר באוצר הנחקר; זאת משום שהוא תקל את תנומת היוצאים מואוצר בלי להקל על תנומת הנכנסים אליו. גם במקרה זה אין בעלייה השכר鄙夷 לתשואה הכלולה למשך היעד. כדי לקבל אומדן להשפעה של ההשקעות בככיבים על השכר נחבר את עליית השכר הנובעת מההשקעות בתשתיות החברתית באוצר עצמו יחד עם זו הנובעת מההשקעות באוצר היעד העיקרי שלו; אומדן זה אינו כולל את התרומה של ההשקעה באזרחיים (משנים) לשכר באוצר. נציג שהיחסון של אומדן זה נובע ממספר האזרחים המצוומם – 50 אזרים, שהלך דليلי אוכלוסין ומרוחקים; מאחר שאנו בוחנים את השפעת ההשקעות בככיבים על הפעולות הכלכלית, יש בידינו מספר קטן בלבד של צפיפות.

לצורך בוחנת השכר האזרחי המוצע נעזרנו בסקרים הכנסות לשנים 1992-1993 ו-2002-2004, המכילים מידע על השכר של הפרט ועל מאפיינים חשובים נוספים שליהם (ההשכלה, הגיל, מספר ימי העבודה וכו'). האבלנו בדיקה זו לגברים בלבד, משום שהשפעת ההשקעות בככיבים על דפוסי היוםמות של גברים נמצא

משמעותית יותר. המדגם כולל רק פרטיים שעבדו הודש מלא, והוצאו ממנה ערבי נזרה ירושלים. התוצאות העיקריות מובאות בלוח 3, והතוצאות המפורטות – בלוח נספה 4. המשנה המוסבר ברגסיה 1 הוא השכר של הפרט בשנים 2002-2004 (השכר החודשי חלקי מספר ימי העבודה). השכר מוסבר באמצעות תוכנות הפרט, תוכנות אוצר המגורים וההשקעה בכיבישם באוצר המגורים בשנים 1992 עד 2004. כדי לפקח על תוכנות הפרט כלנו את המשתנים הבאים: רמת ההשכלה, הגיל, מספר ימי העבודה והקבוצה האתנית (שלושה משתני דמי נפרדים – ליהודי ממוצא אסיה-אפריקה, לערבי ולוללה). כדי לפקח על תוכנות אוצר המגורים הרצינו את השכר של הפרטים בשנים 1992-1994 נגד תוכנות הפרטים¹⁶; השARING הלא מוסברות מרגסיה זו מווינו לפיקח אוצר המגורים (של הפרטים), והשארית המומוצעת של האוצר נכללה כמשתנה מסביר ברגסיה 1. (בכך מנטרלים את ההשפעה האזורה על השכר). נוסף על כך פיקחנו ברגסיה 1 על גודל האוכלוסייה באוצר, שתחוו ומלאי הון הכבושים שלו. התוצאות ברגסיה 1 מלמדות של השקעות בכיבישם השפעה חיובית מובהקת על גובה השכר¹⁷. מתיוצאות הרגסיה עולה שהשפעה הרכותית של השקעה המומוצעת בכיבישם באוצר טبعי (שהסתכמה במעט 200 מיליון ש"ח במחידי 1995) הגדילה את השכר המומוצע ליום העבודה של המתגוררים באוצר ב-10 ש"ח (במחידי 2003), שהם 2.25 אחוזים מהשכר היום המומוצע. כאמור, מדובר באומדן חסר, משום שההשקעות בכיבישם באוצר הנחקר הגדילו גם את שכום של עובדים אחרים שהאזור הנחקר משמש להם יעד.

רגסיה 2 בוחנת כיצד השכר באוצר הנחקר מושפע מההשקעות בכיבישם באוצר הייד העיקרי של היומנים מהאזור הנחקר. בדיקה זו השווה הן לקבלת האומדן להשפעה הכוללת של השקעות בכיבישם והן לאיוש קיומו של קשר סיבתי בין

ЛОח 3 השכר של פרטיים בשנים 2002-2004 כפונקציה של תוכנות הפרטים, של תוכנות אוצר המגורים ושל השקעות בכיבישם בו

3	2	1	
0.081 (0.011)	0.111 (0.011)	0.054 (0.011)	ההשקעה בכיבישם באוצר המגורים
0.190 (0.006)	0.227 (0.007)	--	ההשקעה בכיבישם ביעד העיקרי
+	+	+	משתנים מסכירים נוספים
21,502	21,502	21,502	מספר התוצאות
0.2658	0.2724	0.2354	R בריבוע

בסוגרים – סטיית התקן.

¹⁶ מוכן שגם המשתנים המסבירים הם לשנים 1992-1994.

¹⁷ ההשפעה גדולה יותר כאשר לא כוללים את השARING מהרגסיה של שנות התשעים.

SHIPOR תשתיות התחבורה לעליית השכר. הדרוש לאשש את קיומו של הקשר נובע מחשש לקיומו של קשר הפוך – שההשקה בכיבשים באזורי היא תוצאה של התפתחותו הכלכלי (ושל עליית השכר בו) – שכן עצם המיתאמים איננו מעיד על כיוון הסיבות. לאחר שאין חשש כי ההשקה באזור אחד מושפעות מה המצב הכלכלי באזור אחר, וגורסיה 2 יכולה להצביע על קשר סיבתי.

גורסיה 2 בלוח 3 דומה לגורסיה 1: גם גרסיה זו אומדת את השכר של גברים תוך שימוש בתכונות הפרט והאזור הטבעי. ההבדל מגורסיה 1 הוא שבגורסיה 2 נוספו ארבעה משתנים: ההשקה בכיבשים באזורי היעד העיקרי (לשם כך איתרנו לכל אזור מוצא את אזור היעד העיקרי שלו), מלאי ההון באזורי היעד העיקרי, שטה אזור היעד וגודל האוכלוסייה בו בשנת 1993. נמצא שההשקה בכיבשים באזורי היעד העיקרי תרימה תרומה משמעותית לעליית השכר באזורי המוצא, וכי ההשקה המומוצעת בכיבשים באזורי היעד העיקרי הביאה לגידול של 10 אחוזים באזורי הנחקר. בגורסיה 2 נמצא גם שתרומת ההשקה בכיבשים באזורי לשכר באותו אזור כפולה מזו שנמצאה בגורסיה 1. בגורסיה 3 הושמטה המשנה של מלאי הון הכבישים באזורי היעד העיקרי, והשפעת ההשקות בכיבשים באזורי המוצא ובאזור היעד העיקרי על השכר נמצאה נמוכה במקצת. בהסתמך על הספציפicitות השונות ניתן להעריך שהשקה בכיבשים בסדר גודל זהה להשקה המומוצעת באזורי טבאי בשנים 1992-2004 (כ-200 מיליון ש"ח במחצית 1995) הן באזורי הנחקר והן באזורי היעד העיקרי שלו יגדילו את השכר באזורי הנחקר בכ-10-14 אחוזים; מכאן ניתן להעריך שההשקה הכוללת בכיבשים במהלך השנים 1992-2004 הגדרה את השכר הכללי במשק בשיעור דומה; וזאת, כאמור, בלי לכלול את התרומה הנובעת מהשקה באזורי יעד מסוימים.

מלבד בדיקת השפעה על השכר, בוצעה כאמור בדיקה להשפעה של השקה בכיבשים על שיעור התעסוקה באזורי. הממצאים מלמדים כי לעליית ההשקה בכיבשים באזורי היעד הייתה היממה: שינוי בגודל סטיטית תקן אחת ממוצע ההשקות באזורי היעד – כ-300 מיליון ש"ח – מעלה או מוריד את שיעור התעסוקה באזור ב-0.7-0.9 נקודות אחוז. להערכתנו, השינוי בקיים לעובדים משפייע בעיקר על השכר, וכמעט איינו משפייע על שיעור התעסוקה; השינוי בשיעורי התעסוקה נובעת בעיקר מגורםים אחרים: מגמות דמוגרפיות ארכוכות טווה, מדיניות הרווחה, שכר המינימום ועוד.

6. סיכום

עבדה זו בינה את השפעת ההשקות בתשתיות תחבורה על דפוסי היום מיום בישראל באמצעות מודל הגרביטצייה. מודל הגרביטציה הנפוץ אומד את תנועת היומיומיים בין זוגות של אזורי מוצא ויעד כפונקציה של היקפי הפעולות הכלכליות באזור המוצא ובאזור היעד ושל המרחק הגיאוגרפי בין המוצא ליעד. מודל

הగורביטציה שאמדנו בהן את תנועת היומנים בהויה באמצעות הימנאים בעבר, ההשקעות בתשתיות שנעו בין שתי התקופות, משתנים המשמשים במודל הגורביטציה הנפוץ ומשתנים מפקחים נוספים. הנתונים ששימשו לאמיתת המודל הם נתונים ברמת האוור הטבאי (בישראל 50 אזוריים בלבד), והם כללו נתונים דמוגרפיים לכל אחד מהאזורים הטבעיים – על גודל האוכלוסייה, מספר היומנים, מספר המועסקים, ההשקעות בככישים, מלאי הון הכספיים, חיבור לרשות הרכבות ועוד.

מ吒זאות מודל הגורביטציה אנו למדים כי תנועת היומנים בין אזורי המוצא והיעד גדלו בתגובה על גידול ההשקעה בככישים באזור המוצא ועל גידול ההשקעה בככישים באזורי יעד שהם אזורים מטרופולין, באזורי שהוכרו לרשות הרכבות הארץית ובאזורים שכיבש שיש עובר בהם. המודל לא חשף את השפעת ההשקעה באזורי נחיצים – אזורים המצוים בין אזור המוצא לאזור היעד – על תנועות היומנים. על פי המודל, סך ההשקעות בתשתיות במהלך השנים 1992 עד 2004 מסבירות כשני שלישים מהגידול הכללי של היומנים, שהסתכם ב-240 אלף איש. מניתוחי הרגישות למדים שהתרומה של השקעה ברכבת (שהגדילה את מספר היומנים ב-18 אלף איש) ניכרת בעיקר באזוריים מרוחקים ובאזורים שאינם צמודים – בעוד שההשקעות בככישים תורמות בעיקר להגדלת היומנים בין אזורים טבאיים צמודי דופן, אך אין להן תרומה ממשית להגדלת היומנים בין אזורים מרוחקים יותר. ההשקעות בתשתיות הגידלו בעיקר את יוממות הגברים, ואילו השפעתן על יוממות הנשים הייתה קטנה יותר. את ההסבר לגידול המשמעותי של יוממות הנשים יש להЛОט בגורםים אחרים. תוצאה השובבה נוספת מעובדה זו עוסקת בהשפעת ההשקעות בככישים על שכר הגברים. נמצא שההשקעה המומוצעת בככישים (שהגיעה ל-200 מיליון ש"ח) באזור טבאי ובאזור היעד העיקרי שלו הعلاה את השכר בראשון ב-14-10 אחוזים. מכאן שנייתן להערכך כי ההשקעות בככישים בשנים 1992-2004 הגידלו את השכר המומוצע בשיעור דומה, ואף לעללה מזה, משום שתרומתן של ההשקעות באזורי היעד המשניים אינה כלולה כאן.

נספח 1 : מפת האזוריים הטבעיים וצפיפות האוכלוסייה בישראל

נספח 2 : כביש שש (חווצה ישראל)

כביש שש הוא כביש אגרה שנסלל ומופעל על ידי גורם פרטי, ועלות סלילתו איננה כלולה בתקציב המדינה. הקטע המרכזי בכביש – בין מחלף שורק למחסף עירון – נפתחה לחנוכה בינוואר 2004. כדי לבחון את השפעת הכביש על דפוסי היוממות נעדנו נתוני היוממות בשנת 2004 ביחס ליוםמות המומוצעת לשנים 1999 עד 2001 (להלן שנות 2000). השתמשנו במודל הארביציה ובספצייפיקציות דומות לאלה המופיעות בלוח 2. מהספצייפיקציות בלוח נ'-2 הושמטו משתנה ההשערה בכבישים וברכבות, ונוסף משתנה דמי לכביש שש; משתנה הדמי קיבל את הערך 1 במרקמים שכביש שש עברן הן באזרה המוצא והן באזרה העיר ו-0 אחרת. ברגרסיות 1-3 נמצאה אליה מובהקת בתנועת היוממות של גברים בני 20-55 באזרה המוצא והיעד שהכביש מחבר ביניהם. ברגרסיה 4 לא נמצא שכביש שש הגביל את היוממות של כלל המועסקים בגילאים 20-65, אך השמטה משתני מלאי הון הכבישים שאינם מובהקים (רגרסיה 6) אפשרה לדוחות את השערת האפס ברמת מובהקות של 10 אחוזים. המקדם של משתנה הדמי לכביש שש ברגרסיות 4 ו-5 אינו גדול מалו שברגרסיות 2 ו-3; מכאן שהכביש פועל להגדלת היוממות של גברים בני 20-55, אך לא השפיע על היוממות של הקבוצה המשלימה. אשר להשפעה הכלכלית הכוללת של הכביש – הכביש יוצר 42 חיבורים של אזרחי מוצא-יעד, וכן תרומתו הכלכלית להגדלת מספר היוממים מוערכת ב-4,200 איש. ההשפעה המלאה של הכביש על היוממות צפופה להיות גדולה יותר, משום שהיא נמדדה כאן זמן קצר לאחר פתיחת הכביש, ודפוסי היוממות משתנים בהדרגה.

לוח נספח 1: יוממות והשקעות בככישים באזרורים הקיימים – נתוניים עיקריים
(מיליאוני שקלים במחירים 1995)

האזור הטבעי	מלאי הון	ההשקעה	תקציבם	הכיבושים	גודל	האזור	בשנת	הוכסיה	היוםמות	היוםמות	היוםמות	היוםמות	היוםמות	היוםמות
	92-04	2004	92-04	(קמ"ר)	(קמ"ר)	(קמ"ר)	1993	(קמ"ר)	2003-ב	1993-ב	2003-ב	1993-ב	2003-ב	1993-ב
הר ירושה	173.1	1.67	316	432.9	8.2	19.9	2.9	31.4	1.5	337	1.6	3.6	2.9	1.5
שפלה יהודה	52.2	1.01	337	30.9	2.8	3.5	2.9	31.4	1.5	232	0.65	0.9	1.3	1.6
עמק חולה	132.8	1.18	336	34.2	2.5	3.2	3.5	30.9	2.8	102	0.33	1.1	1.6	2.1
גליל צפון	179.6	0.89	191	16.3	1.1	1.6	1.6	16.3	1.1	338	0.97	5.7	5.7	3.7
אזור הצור	95.4	0	0	24.5	1.2	2.9	2.9	24.5	1.2	217	0.56	0.8	0.8	1.3
רכבת מזרחי	16	0.89	191	51	4.9	5.7	5.7	4.9	4.9	30	0.97	2.6	1.7	3.7
גלאיל ת' יזרעאל	57.7	0	0	13.6	1.2	1.5	1.5	13.6	1.2	106	0.36	0.7	0.7	1.5
עמק יזרעאל	291.4	0	0	61	16.8	2.3	6.0	16.8	2.3	297	1.06	9.2	7.2	4.9
א' יקנעם	201	0.32	61	49.9	7.2	9.2	9.2	49.9	7.2	118.7	0.58	2.6	1.1	18.1
דרמת תירען	246.1	0.89	256	208.3	4.1	8.6	19.7	208.3	4.1	249	0.58	2.6	1.1	18.1
א' שפערם	53.8	0.38	107	71.8	3.5	6.2	7.6	71.8	3.5	136	0.38	6.2	3.5	9.0
א' כרמיאל	62	0.61	240	56.8	2.5	4.1	4.6	56.8	2.5	138	0.61	4.1	2.5	7.2
א' חיקם	149.5	0.59	99	65.5	5.4	7.9	5.4	65.5	5.4	134	0.54	0.5	0.5	9.7
א' אלון	19.1	0.47	97	63.6	7.3	7.4	6.3	63.6	7.3	297	1.06	7.3	7.3	8.0
א' הרהיה	103	0	0	10	0.1	0.3	0.3	10	0.1	118.7	0.58	2.6	1.1	18.1
א' עכו	145.1	0.89	479	478.7	36.8	43.3	13.9	478.7	36.8	294	1.76	4.1	4.1	22.7
גולן צפוני	0	0.49	281	16.3	1.0	2.1	3.4	16.3	1.0	74	1.01	2.1	2.1	2.7
גולן דרום	145.2	0.29	138	11.4	1.5	2.1	0.6	11.4	1.5	138	0.29	2.1	2.1	2.6
א' חיפה	95.1	0.35	125	64.8	0.3	0.6	6.4	64.8	0.3	125	0.35	0.3	0.3	10.0
חר אלבנטדר	105.4	1.55	235	134	7.9	13.2	9.6	134	7.9	202.5	1.51	10.4	10.4	18.5
מערב השרון	391.2	0.48	87	57.5	0.4	1.2	6.9	57.5	0.4	261	1.51	21.3	10.4	29.8
מודח השרון	100.5	0.48	261	146.9	11.3	24.5	18.9	146.9	11.3	202.5	1.51	13.2	7.9	9.3
דרום שרון	729.8	1.10	124	168.8	12.1	25.5	33.3	168.8	12.1	294	1.76	49.1	25.9	51.8
א' פ"ת	652.6	1.39	159	234.1	25.9	49.1	36.7	234.1	25.9	235	1.55	13.2	7.9	38.7
א' רוחות	564.5	2.18	339	149	32.4	35.8	18.6	149	32.4	134	1.55	13.2	13.2	31.2
א' לוד	262	1.33	207	146.9	11.3	24.5	18.9	146.9	11.3	202.5	1.51	13.2	7.9	56.1
א' רישפון	122.7	1.24	117	179.3	16.4	30.1	34.9	179.3	16.4	261	1.51	21.3	10.4	54.8
א' ת"א	965.1	1.17	94	469.3	188.9	214.6	37.6	469.3	188.9	235	1.55	13.2	7.9	66.7
א' ר'ג'	125.3	0.52	40	359.1	45.3	61.9	61.7	359.1	45.3	202.5	1.51	13.2	7.9	73.1
א' חולון	234.7	0.39	38	311.7	17.6	25.5	75.0	311.7	17.6	235	1.55	13.2	7.9	6.7
א' מלאי	35.4	0.85	323	40.6	2.6	7.1	3.5	40.6	2.6	159	1.39	25.9	25.9	5.5
א' לכיש	60.9	1.01	483	47.1	1.9	4.5	2.4	47.1	1.9	134	0.59	10.5	10.5	22.1
א' אשדוד	129	0.07	52	100.5	2.6	7.7	8.3	100.5	2.6	202.5	1.51	13.2	7.9	10.0
א' אשקלון	106.8	1.24	317	33.2	1.1	1.8	1.3	33.2	1.1	235	1.55	13.2	7.9	2.5
א' בשור	334.4	0.86	1081	255.6	4.2	7.0	6.5	255.6	4.2	202.5	1.51	13.2	7.9	10.1
א' ב"ש	309.4	2.69	2006	44.9	3.5	4.5	1.1	44.9	3.5	261	1.51	13.2	7.9	1.5
הר הנגב הצעיר	125.2	3.21	4,820	13.6	1.1	4.5	1.1	13.6	1.1	159	1.39	25.9	25.9	2.5

**לוח נספח 2 : השפעת כביש חוצה ישראל על היקף היוממות
המשתנה המוסף: מספר היוממים בין מוצא ליעד בשנת 2004**

		גברים בגילים 20-65			
		גברים ונשים בגילים 20-65			
	5	4	3	2	1
102.8	98.6	109.4	92.3	84.1	דמי לאזרוי המוצא והיעד
(62.5)	(62.6)	(39.5)	(39.8)	(25.0)	שכיביש 6 עוברים בהם
0.93	0.93	0.89	0.89	0.88	יוםנים מוצא-יעד בשנת
(0.005)	(0.005)	(0.006)	(0.006)	(0.006)	2000
0.0008	0.007	0.0010	0.0009	0.0009	עובדים באזרור היעד
(0.0002)	(0.0002)	(0.0002)	(0.0002)	(0.0002)	בשנת 2000
0.019	0.019	0.019	0.018	0.018	גידול האוכלוסייה באזרור
(0.002)	(0.003)	(0.004)	(0.004)	(0.004)	היעד בשנים 2004-2000
0.006	0.004			-0.002	גידול האוכלוסייה באזרור
(0.003)	(0.003)			(0.004)	המוצא בשנים 2004-2000
-7.35	-7.37	-3.23	-3.39	-3.48	המרחך (ק"מ)
(0.90)	(0.90)	(0.62)	(0.63)	(0.63)	
0.032	0.032	0.014	0.014	0.015	המרחך בריבוע
(0.005)	(0.005)	(0.004)	(0.004)	(0.004)	
30.8		32.2	39.1		מלאי הון הכבישים
(21.0)		(12.5)	(17.9)		באזרור יעד
-2.5		20.2	35.7		מלאי הון הכבישים
(20.2)		(12.1)	(16.2)		באזרור מוצא
			-0.02		גודל אזרור היעד הטבעי
			(0.02)		
			-0.007		גודל אזרור המוצא הטבעי
			(0.017)		
228.2	209.3	126.9	87.9	78.4	הקבוע
(31.0)	(36.4)	(20.4)	(24)	(25.0)	
1,082	1,082	921	921	921	מספר התוצאות
0.982	0.982	0.970	0.970	0.970	R^2

בסטנדרטים – סטטיסטית התקן.

לוח נספח 3 : השפעת ההשקעות בכבישים וברכבות על היוזמים בין אזור מוצא ויעד;
המשתנה המוסף: מספר היוםים הממוצע בשנים 2004-2002

למעט מודיעין ¹ 6	יוממות נשים 5	יוממות גברים 4	כל המדד 3	כל המדד 2	כל המדד 1	דמי להיבור לרשות רכבות ההשקעה כבישים באזור המוצא האזור היעד יוםים מוצא-יעד בשנת 1993 המרקח מוצא-יעד (בק"מ) המרקח בריבוע gidrol האוכלוסייה באזור המוצא gidrol האוכלוסייה באזור היעד המוסכים באזר היעד ב- 1993- אוכלוסיית אזור היעד ב- 1993- אוכלוסיית אזור המוצא ב- 1993- הגיל הממוצע באזור יעד מספר שנות הלימוד הממוצע באזור היעד שיעור היהודים באזור היעד הגיל הממוצע באזור המוצא מספר שנות הלימוד הממוצע באזור המוצא שיעור היהודים באזור המוצא הקבוע מספר התוצאות <i>R</i> ²
145.2 (56.0)	42.3 (36.2)	104.3 (38.3)	117.2 (56.3)	179.2 (56.7)	141.7 (56.1)	דמי להיבור לרשות רכבות
0.431 (0.085)	0.284 (0.057)	0.262 (0.058)	0.350 (0.093)	0.540 (0.090)	0.444 (0.087)	ההשקעה כבישים באזור המוצא
0.241 (0.100)	0.061 (0.070)	0.223 (0.067)	0.211 (0.103)	0.592 (0.086)	0.259 (0.102)	ההשקעה כבישים באזור היעד
0.958 (0.008)	1.124 (0.011)	0.825 (0.009)	0.957 (0.008)	0.958 (0.008)	0.959 (0.008)	יוםים מוצא-יעד בשנת 1993
-15.9 (1.39)	-9.8 (1.00)	-11.1 (0.98)	-17.6 (1.40)	-16.7 (1.41)	-16.9 (1.40)	המרקח מוצא-יעד (בק"מ)
0.072 (0.008)	0.045 (0.006)	0.051 (0.006)	0.079 (0.008)	0.075 (0.008)	0.077 (0.008)	המרקח בריבוע
3.980 (0.715)	1.984 (0.470)	3.055 (0.464)	4.000 (0.722)	--	4.234 (0.688)	גידול האוכלוסייה באזור המוצא
1.499 (0.658)	0.817 (0.478)	1.000 (0.437)	1.536 (0.701)	--	1.546 (0.664)	גידול האוכלוסייה באזור היעד
0.0017 (0.0003)	0.0028 (0.0005)	0.0021 (0.0003)	0.0019 (0.0003)	0.0001 (0.0006)	0.0019 (0.000)	המוסכים באזר היעד ב- 1993-
--	--	--	--	(0.252)	0.970 --	אוכלוסיות אזור היעד ב- 1993-
--	--	--	--	(0.148)	0.410 --	אוכלוסיות אזור המוצא ב- 1993-
--	--	--	--	(12.99)	-5.74 --	הגיל הממוצע באזור יעד
--	--	--	--	(94.55)	33.6 --	מספר שנות הלימוד הממוצע באזור היעד
--	--	--	--	(121.0)	230.5 --	שיעור היהודים באזור היעד
--	--	--	--	(13.9)	-25.08 --	הגיל הממוצע באזור המוצא
--	--	--	--	(92.6)	-0.14 --	מספר שנות הלימוד הממוצע באזור המוצא
--	--	--	--	(119.4)	342.6 --	שיעור היהודים באזור המוצא
353.8 (50.7)	191.8 (34.5)	230.3 (34.6)	1122.9 (705.6)	290.1 (58.2)	365.2 (51.2)	הקבוע
1,087	711	999	1,117	1,117	1,117	מספר התוצאות
0.953	0.954	0.936	0.951	0.950	0.951	

¹ לפחות אזור מוצא ויעד שנייהם באזוריים ת"א או המרכז.
בסוגרים – סטיית התקן.

**לוח נספח 4 : השכר של פרטימ בשנים 2002-2004 כפונקציה של תכונות הפרטים,
של תכונות אזרח המגוררים ושל ההשקעה בככיבים באזרח המגוררים**

3	2	1	
0.081 (0.011)	0.111 (0.011)	0.054 (0.011)	ההשקעה בככיבים באזרח
0.190 (0.006)	0.227 (0.007)	--	ההשקעה בככיבים בעיר הראשי
1.21 (0.16)	0.92 (0.16)	1.38 (0.16)	אזרח המגוררים – השארית הממוצעת לאזרח מרגשיית שכיר לשנים 1994-1992
-0.00003 (0.0001)	0.0005 (0.0001)	-0.0003 (0.0001)	אוכלוסיית האזרח ב-1993
-0.005 (0.006)	-0.039 (0.007)	-0.020 (0.005)	שיטה האזרח (קמ"ר)
-8.73 (5.03)	3.5 (5.1)	15.7 (5.03)	מלאי הון הכבישים באזרח
9.5 (7.5)	27.3 (7.6)	1.9 (7.4)	דמי חיבור האזרח לרשת
-0.0016 (0.0001)	-0.00035 (0.00017)	--	אוכלוסיית העיר הראשי ב-1993
0.0001 (0.003)	-0.084 (0.007)	--	שיטה העיר הראשי
--	155.9 (11.9)	--	מלאי הון הכבישים בעיר הראשי
66.2 (6.1)	64.6 (6.1)	82.1 (6.3)	בעלי 12 שנים ללימוד
161.0 (6.6)	158.8 (6.6)	177.4 (6.8)	בעלי 13-15 שנים ללימוד
319.9 (6.6)	316.9 (6.6)	340.1 (6.7)	בעלי 16 שנים ללימוד
-114.6 (6.6)	-114.3 (6.6)	-119.0 (6.7)	גילאי עד 25
-28.6 (6.6)	-28.3 (6.6)	-35.6 (6.7)	גילאי עד 35
13.6 (6.7)	12.6 (6.7)	11.3 (6.8)	גילאי עד 45
57.3 (7.7)	74.4 (7.8)	82.8 (7.8)	דמי יהודים
-33.0 (4.8)	-33.0 (4.8)	-29.4 (4.9)	דמי למוצא אסיה-אפריקה
-169.5 (6.3)	-174.4 (6.3)	-146.8 (6.3)	דמי לעולה
80.4 (5.2)	71.1 (5.3)	133.9 (5.0)	דמי סקר 2002
66.5 (5.2)	56.2 (5.3)	117.5 (5.1)	דמי סקר 2003
221.8 (12.2)	115.3 (14.6)	142.5 (9.9)	הקבוע
21,502 0.2658	21,502 0.2724	21,502 0.2354	מספר התוצאות R^2

בסטנדרטים – סטטיסטית התקן.

ביבליוגרפיה

- בן-דוד, ד' (עורך), ח' בן-שחר (יוז'ר), א' הלפרמן, מ' טרכטנברג, א' צדקה, ד' צידון, י' שביט וח' שטייר (2000). *עדיפות לאומית בתחום הכלכלי-כלכלי – נייר עמדה עבור ראש הממשלה אהוד ברק.*
- ברגמן, א' ווא' מרום (1993). *גדמי צמיחה, במגזר העסקי בישראל 1958 עד 1988*, בנק ישראל, מחלקת המחקרא, מאמרים לדין 92.02
- (1998). *הפלין ונדמי בתעשייה הישראלית 1960-1999*. בנק ישראל, מחלקת המחקרא, מאמרים לדין 98.03
- (2005). *תמונה הטעון-האנושי לצמיחה ולפלין במגזר העסקי בישראל, 1970 עד 1999*, בנק ישראל, מחלקת המחקרא, מאמרים לדין 2005.14
- שהרבוני, ר' (2006). *השפעה של ההון התשתייתי על ענפי הכלכלה בישראל (1993-2003)*, בנק ישראל, מחלקת המחקרא, מאמרים לדין 2008.05

- Arnon, A. and N. Presman (2006). *Commuting Patterns in Israel 1991-2004*, Research Department, Bank Of Israel, Discussion Paper No. 2006.04.
- Aschauer, D.A. (1989). "Is Public Expenditure Productive?", *Journal of Monetary Economics* 23:177-200.
- Bregman, A., M. Fuss and H. Regev (1999). "Effects of Capital Subsidization on Productivity in Israeli Industry", *bank of Israel economic review* 72.
- Bregman, A. and A. Marom (1999). "Productivity factors in Israeli's manufacturing industries. 1960-96", *bank of Israel economic review* 72.
- Elhorst, J. P. (2003). "The Mystery of Regional Unemployment Differentials: Theoretical and Empirical Explanations", *Journal of Economic Surveys* 17, 709-766.
- Evers, G. H. M., P. H. van der meer, J. Oostrehaven and J. B. Polak (1987). "Regional impacts of new transport infrastructure, a multi-sectoral potentials approach", *Transportation* 14, 113-26.
-
- (1988a). "Locational impacts of a high speed train between Amsterdam and Hamburg", Groningen: University of Groningen, Department of Economics, *Research Memorandum* 241.

- Evers, G. H. M., P. van der meer and H. Oostrehaven (1988b). "Transportation, frontier effects and regional development in the Common Market", *Papers of the Regional Science Association* 64, 37-51.
- Erlander, S. and N.F. Stewart, (1990). "The Gravity Model in Transportation Analysis – Theory and Extensions", VSP, Utrecht.
- Frey, B.S. and A. Stutzer (2004). "Stress That Doesn't Pay: The Commuting Paradox", *Institute for the Study of Labor (IZA)*, DP No.1278, August 2004.
- Gitlesen, J.P and I. Thorsen (1999). "An Empirical Evaluation of how commuting flows respond to new road connections and Toll Charges", *ERSA conference papers*, No. ersa99pa107.
- Hazans, M. (2004). "Does Commuting Reduced Wage Disparities?", *Growth and Change* 35(3), 360-390.
- Rietveld, P. (1989). "Employment Effects of Changes in Transportation Infrastructure: Methodological Aspects of the Gravity Model", *Papers of the Regional Science Association* 66, 19-30.
- Sen, A. and T. Smith (1995). *Gravity Models of Spatial Interaction Behavior*, Springer-Verlag, Berlin and Heidelberg.